

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Haplové a soudců JUDr. Jany Kubenové a JUDr. Evy Lukotkové, v právní věci žalobkyně: **T.T. T. N.**, nar., st. příslušnost Vietnamská socialistická republika, místem pobytu, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, 602 00 Brno, proti žalované **Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/SO, 140 21 Praha 4, o žalobě proti rozhodnutím žalované ze dne 31.3.2014, č.j. MV-141346-6/SO/sen-2013,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení
- III. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobkyně brojila proti rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen žalovaná) ze dne 31.3.2014, č.j. MV-141346-6/SO/sen-2013, kterým žalovaná podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) zamítla odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky (dále jen správní orgán prvního stupně) ze dne 13.5.2013, č. j. OAM-29851-6/DP-2011, kterým byla podle § 46 odst. 1 s odkazem na § 56 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném (dále jen zákon o pobytu cizinců) zamítnuta žádost o udělení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast právnické osoby, jako opožděné.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byla podle ust. § 46 odst. 1 s odkazem na ust. § 56 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců zamítnuta žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu.

Ve včas podané žalobě žalobkyně namítla, že včasnost podání odvolání nebyla posuzována podle skutečností, které nastaly v mezidobí od podání žádosti až do rozhodnutí a vyplývaly z toho, že počínaje dnem 1.1.2011 o žádosti o udělení povolení k dlouhodobému pobytu nerozhodovaly policejní orgány, ale Odbor azylové a migrační politiky MV ČR. Tento správní orgán rozhodnutím ze dne 13.5.2013 žádost zamítl. Rozhodnutí doručoval prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb, zásilka byla uložena a připravena k vyzvednutí 15.5.2013 a dne 28.5.2013 byla vhozena do domovní schránky na doručovací adrese. Fikce doručení nastala dnem 27.5.2013. Dne 3.7.2013 žalobkyně podala žádost o prominutí zmeškání úkonu s odvoláním proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 13.5.2013. V žalobě dále tvrdila, že se v polovině roku 2011 informovala na stav řízení a bylo jí sděleno, že došlo ke ztrátě spisového materiálu. Následně pak pobývala fakticky na území nelegálně a z důvodu obavy před vyhoštěním pro nelegální pobyt nehlásila svůj pobyt na území ČR, nebyla dosažitelná na dříve hlášené adrese, nepřebírala poštu, aby nebylo možno ji doručovat. Nabyla dojmu, že z důvodu ztráty spisového materiálu řízení neběží. Nemůže jí být dáváno k tíži to, že ač podala žádost o povolení k pobytu včas a v souladu se zákonem, v důsledku jednání správního orgánu byla nucena neplnit zákonné povinnosti hlásit pobyt, čímž došlo ke zmeškání lhůty pro podání odvolání. Existují závažné důvody, které odůvodňují pozdní podání odvolání žalobkyní bez jejího zavinění. S ohledem na uvedené skutečnosti žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a vrátil věc správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí, kde vše dostatečně popsal, a setrval na důvodech svého rozhodnutí. S ohledem na uvedené skutečnosti žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V návaznosti na podání žalobce ze dne 10.9.2014 soud v předmětné věci nařídil jednání. Vzhledem k tomu, že žalobkyně i žalovaná se z účasti na jednání omluvili a netrvali na projednání věci za jejich účasti, konalo se jednání v nepřítomnosti.

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).

Žaloba není důvodná.

Úkolem soudu v řízení bylo přezkoumat, zda žalovaný rozhodl o odvolání jako o opožděném v souladu se zákonem. Obsah žalobního tvrzení vzhledem k důvodům těchto tvrzení soud přezkoumal na základě obsahu správního spisu. Ze správního spisu předně soud nezjistil, že by došlo ke ztrátě spisového materiálu. Ze žádosti žalobkyně vyplývá, že ji podala dne 30.12.2010 a doložila ji listinami. Dne 28.4.2011 byla vyhotovena výzva k odstranění vad podání, kterou převzal dne 4.5.2011 zástupce žalobkyně Mgr. Radim Strnad a samotné žalobkyni byla výzva doručena vložení do její schránky dne 17.5.2011 na adrese

doručovací, kterou uvedla v žádosti. Na uvedenou výzvu žalobkyně vůbec nereagovala. Dne 23.8.2011 byla stejným způsobem doručena žalobkyni výzva k vyjádření účastníka řízení před vydáním rozhodnutí. Na uvedenou výzvu žalobkyně rovněž nereagovala. Poté bylo sděleno správnímu orgánu, že ke dni 28.5.2011 ukončila registraci samostatné výdělečné činnosti z důvodu zániku živnostenského oprávnění k tomuto datu. Dne 11.6.2012 bylo učiněno oznámení o nepředložení dokladu o cestovním zdravotním pojištění hlídce žalobkyni. Dne 13.5.2013 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o zamítnutí žádosti ze dne 29.12.2010 podle ust. § 46 odst. 1 s odkazem na § 56 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců. Uvedené rozhodnutí bylo dne 28.5.2013 vloženo do schránky, neboť si je žalobkyně na základě výzvy nevyzvedla. Dne 20.6.2013 bylo zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění, jak vyplývá z dotazu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, Odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly pátrání a eskort. Dne 3.7.2013 bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně odvolání proti rozhodnutí ze dne 13.5.2013, které nabylo právní moci dne 12.6.2013 a žádost o prominutí zmeškání úkonu. O této žádosti bylo rozhodnuto usnesením ze dne 4.11.2013 jejím nevyhověním z důvodu nesplnění zákonné podmínky § 41 odst. 2 správního řádu. Proti tomuto usnesení podala žalobkyně opět odvolání, o němž rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 31.3.2014, kterým předmětné odvolání zamítl. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 1.4.2014. Téhož dne rozhodl žalovaný i o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí MV odboru azylové a migrační politiky ze dne 13.5.2013 jeho zamítnutím pro opožděnost. V tomto rozhodnutí žalovaný konstatoval, že z důvodu vad žádosti vyzval 20.4.2011 účastníci řízení k doložení chybějících náležitostí ve lhůtě 30-ti dnů, v níž účastnice řízení požadované nedoložila. O žádosti pak rozhodl 13.5.2013 jejím zamítnutím a uvedené rozhodnutí bylo doručeno podle § 24 odst. 1 správního řádu fikcí dne 27.5.2013, poslední den lhůty připadl na den 11.6.2013. Dne 2.7.2013 podala účastnice řízení prostřednictvím svého zástupce odvolání proti rozhodnutí ze dne 13.5.2013, které žalovaná posoudila jako opožděně podané. O vydání rozhodnutí o zamítnutí své žádosti se dozvěděla až při zadržení cizineckou policií 20.6.2016.

Ze shora konstatovaného obsahu správního spisu i obsahu odůvodnění rozhodnutí soud nezjistil, že by došlo ke ztrátě spisového materiálu, jak tvrdí žalobkyně v žalobě, do srpna 2011. Naopak ze spisu vyplývá, že žalobkyně byla kvalifikovaným způsobem výzvou k odstranění vad ze dne 20.4.2011 vypravenou 28.4.2011 vyzvaná k odstranění vad své žádosti na její adresu pro doručování i tehdejšímu zástupci žalobkyně Mgr. Radimu Strnadovi. Dne 2.8.2011 následovala výzva k vyjádření před vydáním rozhodnutí, doručovaná žalobkyni na uvedenou adresu pro doručování, obě zásilky byly vždy vloženy do schránky. Není tudíž pravdou tvrzení žalobkyně, že spis s její žádostí byl postoupen MV ČR OAMP až dne 4.8.2011, neboť v době před tím byly tímto orgánem činěny úkony vůči žalobkyni (výzvy). Uvedené výzvy byly vždy po splnění podmínek vloženy do schránky, tudíž byly řádně doručeny a z důvodu nečinnosti žalobkyně nezbylo správnímu orgánu, než žádost zamítnout pro nedoložení náležitostí k žádosti. Důvody jejího nelegálního pobytu na území ČR jsou irrelevantní, nehlášením pobytu na území ČR vědomě porušovala zákon o pobytu cizinců a důvodem tohoto jednání nemůže ani být skutečnost, že se vyhýbala doručování písemností a ani nepřebírala poštu. Nejméně do 23.8.2011 musela mít žalobkyně povědomí o tom, že řízení probíhá, neboť písemnosti jí doručované jí byly vkládány do poštovní schránky, takže k tzv. přebírání pošty docházelo tímto způsobem. Podstatné pro věc je skutečnost, že nereagovala na žádost k odstranění vad žádosti, což bylo důvodem pro rozhodnutí správního orgánu I. stupně o zamítnutí žádosti, které předcházelo zahájení správního řízení ve věci správního vyhoštění dne 20.6.2013. Existují právní nástroje, pomocí nichž mohla žalobkyně dosáhnout pokračování svého řízení o žádosti o udělení povolení k dlouhodobému pobytu podle zákona o pobytu cizinců a to řízením o nečinnosti správního

orgánu. Soud na základě shora uvedeného neshledal, že by správní orgány v průběhu řízení jednaly tak, že by žalobkyně mohla pociťovat toto jednání jako tíži, která jí bránila v podání řádného odvolání a znemožnila legalizovat pobyt na území ČR po uplynutí povoleného pobytu do 21.2.2011.

Soud neshledal důvodnou námitku, že opožděnost podaného odvolání způsobil správní orgán svým postupem, v projednávané věci nebylo toto prokázáno, naopak ze strany žalobkyně šlo o naprostou nečinnost v řízení, kterou soud zjistil ze správního spisu shora.

Na základě shora uvedeného právního posouzení žalobní námitky dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. dubna 2016

JUDr. Milada Haplová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Karolína Marešová